

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. LXX. De sublimi gloriâ animæ eius in cælis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

gustinum esse non dubitauit, ex cuius orantantus inundantium aquarum impetus erumpebat, vt omnem illam Ecclesiam implere videretur. Huic aptum illud nostri Baxij:

*Hæretici me fulmen habent, Ecclesia flumen:
Hos peto quò pereant, hæc rigo ne pereat.*

CAPVT LXX.

De sublimi gloriâ animæ eius in celis.

Petrus de
Natal. li. 7.
c. 128.

B. Iordan.

Serm. 238.

Aegid. Zamorensis

inter documenta Eccles. Tolet.

HIS tot honoribus, tot sanctitatis argumentis claruit claretque in terris sacrum eius corpus: anima verò, quam primum his corporeis vinculis fuit expedita, in Beatorum sedes euolauit; vti cuidam viro religioso fuit ostensum, qui raptus in ecstasim, contemplatus est beati huius Pontificis animam nube exceptam in cælum deferri Pontificiis insignibus ornatam. Ad hæc obseruauit eius oculos instar solarium solarium totam Ecclesiam illuminare, & odore suauissimo circumuicina loca repleri. Neque verò humilem inibi locum, sed inter præcipuos Diuos est adeptus. Colligitur ex virtutum eius magnitudine, tum præsertim ex ingenti caritate, cui præmium ipsum cæleste responder. Confirmant hoc ipsum non pauci ex Præfatione
quæ

quæ præponitur Moralibus D. Gregorij; eademque sumpta videtur ex Appendice Synodi Toletanæ, quæ Septima fuit. In quâ est, Taionem Episcopum Cæsaraugustanum, cum rogante Chindasuindo Hispaniarum Rege, causâ quærendorum Moralium diui Gregorij Romam esset profectus, inque æde diuo Petro sacrâ per noctem precibus feruenter instaret, vidisse cunctam Ecclesiam inusitato lumine reple-
 ri. Posthæc obseruasse frequentem viro-
 rum multitudinem, qui templum inirent,
 quique ordine decenti, bini & bini ad al-
 tare diuini Petri succederent. Cumque
 Episcopus nimio terrore correptus, loco
 quo constiterat, mouere se non auderet,
 addunt eum vidisse duos ex eodem cœtu
 ad se venientes: quorum alter leniter ap-
 pellans Episcopum, percontabatur quis
 esset, & quamobrem venisset, & quid eâ
 horâ ibidem vigilaret. Episcopo verò ad
 singula respondente, totamque itineris sui
 & orationis causam aperiente, is qui ad-
 uenerat digitum intendens, In scrinio, in-
 quit, hoc quod cernis, insunt libri quos in-
 uestigas. Tum vero Episcopus sumpto ani-
 mo, Obsecro, inquit, domine, seruo tuo
 declara, quænam hæc quam cerno tam
 præclara virorum processio? protinus ille:

*Aptud Cœc.
 Toletan. 7.
 in fine.*

*Admirabi-
 lis visio.*

a Duo,

Duo, respondit, illi, quos præcedere seque inuicem infertis manibus amplecti vides, Apostolorum sunt Principes Petrus & Paulus. Reliqui verò quos deinceps vides stare, fuere Apostolicæ huius Sedis Pontifices, & ipsi eorundem successores: pari que ordine quo fuerunt in Episcopatu se quisque consecuti, etiamnum uti cernis, incedunt. Ac quemadmodum in viuis hanc Ecclesiam dilexere, sic & à morte faciunt, sæpe sæpius eam inuisentes. Tum Episcopus, Precor, inquit, domine, temetipsum mihi significa. Subiecit ille: Gregorius ego sum, pro cuius libris tantum itineris laborem es perpeffus; ac propterea hinc comparui, ut animo tuo faciam pro voto satis. Rursum Episcopus: Quæso (si tamen hinc est) de his omnibus, quisnam est D. Augustinus, cuius libros pari cum tuis amore sum persecutus. Respondit, *S. Augustinum virum excellentissimum de quo quæris, altior à nobis continet locus.* Principes Apostolorum excipiebat, quos anteire, seorsum à reliquâ multitudine, implicatis manibus dixerat. Non est hoc dissimile istius, quod de alio quopiam viro eximie sanctitatis reperi scriptum, qui in ecstasim actus, Beatos vidit in gloriâ: cum verò S. Augustinum ibi non obseruasset, ab his est sciscitatus, ubi nam is est-

D. Augustinus locum
interpretari
puer Dinos
obtinere.

is esset. Responderunt illi, Augustinum in editissimis esse locis, de gloriâ sanctissimæ Trinitatis disputantem.

Constat etiam hoc ipso tempore superesse Calari in Sardinia trabem, quæ diuinitus excreuit, cum breuior esset quam ut ab vnâ parte sacelli (ædificabatur hoc iuxta diui Augustini sepulcrum) ad alterum latum extendi posset. Ea ipsa trabs in partes quotidie diuisa, maximè pro febricitantibus, non imminuitur, nec minimum decrescit; imagine reor ac similitudine aliquâ Crucis Domini- cæ, ad quam omnem vitam suam Vir sanctissimus composuit, quæ tot in locis discreta, ac frustillatim à Christianis secta, nihilominus à tam multis non citra miraculum haberetur.

*Continuū
miraculū.*

Cyrl. Ie-
ros. catech.
10.
Paulin.
epist. 11.

CAPVT LXXI.

Canutus Britannia Rex D. Augustini brachium ex Italiâ in Angliam infert.

SUB annum Domini clo. xxvii. Canutus, qui regionibus Angliæ, Daniæ, & Noruegiæ imperabat, ex voto quod olim conceperat, Romam est profectus, *Oratum*, ut ipsemet loquitur, *pro redemptione suorum peccatorum*, pro regnorum & subditorum incolumi statu, nominatim verò, ad diui Petri inuocandum patrociniū. Ibi

Guilielm.
Malmesbu-
riensis li. 2.
de reb. An-
gl. cap. 11.

a 2

cum